

2. *Spojeni predmeti T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV i T-69/06 RENV vraćaju se na ponovno suđenje Općem sudu Europske unije.*
3. *O troškovima će se odlučiti naknadno.*

(¹) SL C 235, 4.8.2012.

Presuda Suda (peto vijeće) od 28. studenoga 2013. — Vijeće Europske unije protiv Fulmen, Fereydoun Mahmoudian, Europske komisije

(Predmet C-280/12 P) (¹)

(Žalba — Mjere ograničavanja protiv Islamske Republike Iran radi sprečavanja nuklearne proliferacije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Obveza opravdavanja osnovanosti mjere)

(2014/C 45/17)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Bishop i R. Liudviciute-Cordeiro, agenti)

Druge stranke u postupku: Fulmen, Fereydoun Mahmoudian (zastupnici: A. Kronshagen i C. Hirtzberger, avocats), Europska komisija (zastupnici: M. Konstantinidis, agenti)

Intervenijenti koji podržavaju žalitelja: Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: J. Beeko i A. Robinson, agenti, uz asistenciju S. Lee, barrister), Francuska Republika (zastupnici: E. Ranaivoson i D. Colas, agenti)

Predmet

Žalba protiv odluke Općeg suda (četvrto vijeće) od 21. ožujka 2012., Fulmen i Mahmoudian/Vijeće (Spojeni predmeti T-439/10 i T-440/10), kojom je Opći sud odbio zahtjev za poništenjem Odluke Vijeća 2010/413/ZVSP od 26. srpnja 2010. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage zajedničkog stajališta 2007/140/ZVSP (SL L 195, str. 39., ispravak u SL L 197, str. 19.) (SL L, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 3., str. 220.), Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 668/2010 od 26. srpnja 2010. o provedbi članka 7., stavka 2., Uredbe (EZ) br. 423/2007, o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL L 195, str. 25.), ainsi que de la Odluku Vijeća 2010/644/ZVSP od 25. listopada 2010. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP (SL L 281, str. 81.) (SL L, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 3., str. 255.) i Uredbu Vijeća br. 961/2010 od 25.

listopada 2010. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Uredbe br. 423/2007 (SL L 281, str. 1.) — Posebne mjere ograničavanja protiv Islamske Republike Iran radi sprečavanja nuklearne proliferacije — Zamrzavanje financijskih sredstava — Povreda prava — Pogrešno tumačenje činjenica — Teret dokazivanja

Izreka

1. *Žalba se odbija.*
2. *Vijeću Europske Unije nalaže se snošenje troškova.*
3. *Francuska Republika, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske snosit će vlastite troškove.*

(¹) SL C 235, 4.8.2012.

Presuda Suda (peto vijeće) od 28. studenoga 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Central Administrativo Norte — Portugal) — Maria Albertina Gomes Viana Novo i dr. protiv Fundo de Garantia Salarial, IP

(Predmet C-309/12) (¹)

(Prethodni postupak — Direktiva 80/987/EEZ — Direktiva 2002/74/EZ — Zaštita zaposlenika u slučaju insolventnosti njihova poslodavca — Jamstvene ustanove — Ograničenje obveze plaćanja jamstvenih ustanova — Potraživanja naknada koja su dospjela više od šest mjeseci prije podnošenja pravnog sredstva za utvrđivanje insolventnosti poslodavca)

(2014/C 45/18)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Central Administrativo Norte

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Maria Albertina Gomes Viana Novo, Ezequiel Martins Dias, Gabriel Inácio da Silva Fontes, Marcelino Jorge dos Santos Simões, Manuel Dourado Eusébio, Alberto Martins Mineiro, Armindo Gomes de Faria, José Fontes Cambas, Alberto Martins do Alto, José Manuel Silva Correia, Marilde Marisa Moreira Marques Moita, José Rodrigues Salgado Almeida, Carlos Manuel Sousa Oliveira, Manuel da Costa Moreira, Paulo da Costa Moreira, José Manuel Serra da Fonseca, Ademar Daniel Lourenço Dias, Ana Mafalda Azevedo Martins Ferreira

Tuženici: Fundo de Garantia Salarial, IP

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Tribunal Central Administrativo do Norte — Tumačenje članka 4. i 10. Direktive Vijeća 80/987/EEZ od 20. listopada 1980. o usklađivanju zakona država članica glede zaštite zaposlenika u slučaju insolventnosti njihova poslodavca (SL L 283, str. 23) — Ograničenje obveze plaćanja jamstvenih ustanova — Nacionalno uređenje koje ograničava navedenu obvezu plaćanja na tražbine koje su dospjele tijekom šest mjeseci koji prethode podnošenju pravnog sredstva za utvrđivanje insolventnosti poslodavca — Primjena tog ograničenja u slučaju podnošenja tužbe radnom sudu s ciljem utvrđivanja iznosa tražbina koje nisu podmirene tijekom šest mjeseci od dana njihove dospelosti.

Izreka

Direktivu Vijeća 80/987/EEZ od 20. listopada 1980. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihova poslodavca, kako je izmijenjena Direktivom 2002/74/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002., treba tumačiti na način da se ne protivi nacionalnom zakonodavstvu koje ne jamči za potraživanja naknada koja su dospjela više od šest mjeseci prije podnošenja prijedloga za utvrđivanje insolventnosti poslodavca, čak i ako su radnici prije početka tog razdoblja pokrenuli sudski postupak protiv poslodavca s ciljem utvrđivanja iznosa spomenutih potraživanja i njihove prisilne naplate.

(¹) SL C 287, 22.9.2012.

Presuda Suda (treće vijeće) od 28. studenoga 2013. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Naczelny Sąd Administracyjny — Poljska) — Minister Finansów protiv MDDP Sp. z o.o. Akademia Biznesu, Sp. komandytowa

(Predmet C-319/12) (¹)

(PDV — Direktiva 2006/112/EZ — Članci 132. do 134. i 168. — Izuzeća — Obrazovne usluge koje isporučuju organizacije privatnog prava s ciljem ostvarivanja dobiti — Pravo na odbitak)

(2014/C 45/19)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Minister Finansów

Tuženik: MDDP Sp. z o.o. Akademia Biznesu, Sp. komandytowa

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Naczelny Sad Administracyjny — Tumačenje članka 132. stavka 1. točke (i), članka 133., 134. i 168. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.), (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.) — Nacionalno zakonodavstvo koje predviđa, suprotno Direktivi, izuzeće od PDV-a obrazovnih usluga koje isporučuju organizacije privatnog prava s ciljem ostvarivanja dobiti — Odbijanje mogućnosti uživanja prava na odbitak plaćenog pretporeza za PDV organizaciji koja je koristila izuzeće

Izreka

1. Odredbe članka 132. stavka 1. točke (i), članka 133. i članka 134. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da se ne protive tome da isporuke obrazovnih usluga koje u komercijalne svrhe isporučuju organizacije koje nisu subjekti javnog prava budu izuzete od poreza na dodanu vrijednost. Međutim, članak 132. stavak 1. točka (i) te Direktive protivi se općem izuzeću sveukupnosti isporuka obrazovnih usluga bez razmatranja ciljeva organizacija koje nisu subjekti javnog prava, a koje isporučuju te usluge.
2. Porezni obveznik ne može se pozivati, na temelju članka 168. Direktive 2006/112 ili na temelju nacionalne odredbe koja isti prenosi, na pravo na odbitak pretporeza za porez na dodanu vrijednost ako zbog izuzeća predviđenog nacionalnim pravom, koje krši članak 132. stavak 1. točku (i) ove Direktive, njegove isporuke obrazovanja nisu naknadno podvrgnute porezu na dodanu vrijednost.
3. Taj porezni obveznik može se međutim pozvati na neusklađenost navedenog izuzeća s člankom 132. stavkom 1. točkom (i) Direktive 2006/112 kako se ono na njega ne bi primijenilo kada se, čak uzimajući u obzir marginu prosudbe dodijeljenu tom odredbom državama članicama, navedeni porezni obveznik ne bi mogao objektivno smatrati organizacijom koja ima ciljeve usporedive s ciljevima obrazovne organizacije javnog prava u smislu navedene odredbe, što je na nacionalnom sudu da provjeri.
4. Pod ovom zadnjom pretpostavkom, obrazovne usluge isporučene od strane navedenog poreznog obveznika bit će podvrgnute porezu na dodanu vrijednost i on će dakle moći koristiti pravo na odbitak pretporeza za porez na dodanu vrijednost.

(¹) SL C 287, 22.9.2012.